

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Moribus Ioannis De Almeida Societatis Iesv Presbyteri

Macedo, António de

Romae, 1671

Capvt Primvm. In Domo S. Pauli confessariu[m] agit: multa scitu digua edit
prodigia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44105

LIBER SECVNDVS

CAPVT PRIMVM.

*In Domo S. Pauli confessariū agit
multa scitu digna edit prodigia.*

Ractis iam ab assiduīs laboribus, & à longa ætate viribus, in S. Pauli Domum, Superiorum mandato, Ioannes concessit; vbi nouo animi impetu capto, ad excolendam Domini vineam, quæ syluescere cum vitijs cæperat, totum se contulit: quanto cum rei Christianæ commodo, ab emendatione morum, à malè parti lucri restitutione, à frequenti Sacramentorum vsu, à pace grauissimis allata discordijs, satis apparuit. Porrò etsi altioris ille doctrinæ, quæ Theologiæ scholasti-

cæ

caë nomine continetur, præfidijs
munitus non esset, præclaris ta-
men rectæ vitæ exemplis, & pijs
de rebus diuinis sermonibus,
quos passim cum Brasilis, & Lusit-
anis habebat, omnes ad pietatis
officia incitabat; nimirum rapit a-
nimos virtus eximia, tumque ma-
ximè cum per exempla illustria,
cælestem suam pulchritudinem
prodit. Accessere complura pro-
digia naturæ viribus maiora, il-
lius ope, precibusque patrata, quæ
omnium mentes hominis vene-
ratione iam captas, pronas ad se-
ctanda Christi vestigia reddide-
runt. Ire per singula operæ pre-
tium erit, ne si ex ijs quædam in
lucem demus; quædam silentij te-
nebris inuoluamus, communi
republicâ vtilitate fraudemus,
& tanti viri gloriæ detrahamus.

Puella quædam cognomine
Grimanesa videndi facultatem

amiserat; in grauem etiam morbum inciderat: multos iam annos in perpetua nocte mæstissimam tolerabat vitam: vocatus Ioannes, vbi decumbentis confessionem excepit, & manum capiti imposuit, preces quasdam recitando, tenebris ægra repente discussa, optatam cum sanitate oculorum lucem recepit, integrisque è lecto viribus surgens domesticis capere vacare ministerijs.

Transuersus in vtero cuiusdam fæminæ fætus hærebat, neq; maturo iam tempore in lucem edi, neq; brachiolum, quod extulerat, contrahere poterat; interim fæmina acerbis cruciabatur doloribus, & in aperto vitæ discrimine versabatur. Ioannes rei cōscius eò accurrit, vt periclitantis è partu cōfessionem audiret: peracta confessione brachium cruce signauit, eoq; adhibito remedio tam facilem illi

par-

partum præstitit, vt protinùs innoxia sætum effuderit.

Blasius Mendez graui, & periculoso iamdudum morbo laborabat: huic Ioannes diuino illustratus lumine aliquando prædixit, illum præfenti quidem ægritudine liberandum, cæterùm in sequenti anno grauiori correptum iri, ex qua vltimã obiret diẽ. Prædictioni fidem fecit euentus; æger breui conualuit; sub finem tamen sequentis anni iterum decubuit, & decessit.

Sebastianus Gillius brachij alterius patiebatur dolores, quod propterea alba obuolutum fascia de collo suspensum gestabat. Semel contigit, vt se offerret viæ comitem Ioanni rei Christianæ causa, vicinos Brasilorum pagos percurrere cogitanti, qui vt hominis vrbانيتati se gratum ostenderet, & officium rependeret be-

nèficio, manu illius brachium leuiter tetigit; eoque tactu dolores sedauit.

Pergebat aliquando in villam à S. Pauli oppido parùm distantem, vt cuidam mancipio grauiter ægrotanti, & confiteri volenti aures daret : itinere ferè toto importunus imber, quòd pluuiũ tempus esset, ipsius vexauit Socium; isque totus pluuia madidus ad infirmi casam peruènit : sicco prorsus, & intacto Ioanne, à cuius vel extremo villo vestis imber abstinuit.

Vitulus natus erat tibijs in arcum recuruatis : non ijs insistere; non loco mouere se poterat: opus erat vt bubulcus bestię perindè, ac nutrix infantis, curam haberet. Igitur tantę redimendę causę molestię, vitulum accipit in brachia, & Ioannem conuenit, multisque ab illo precibus contēdit:

vt

vt rectas vitulo suo tibias, pedesque restituat. Ille rustici fiducia, & simplicitate captus, re prius Deo commendata, imperavit adstanti, vt vitulum suis vti pedibus finiret, & aperto campo vagari: res mira: vitulus explicatis de repente tibijs, pedibusq; iusto loco restitutus integer, & sanus extitit: mox è bubulci brachijs saltu defiliens ludere, currere, & toto lasciuire campo cepit, cunctis, qui aderant, rei nouitate attonitis.

Vigente ad multos dies solis æstu, soloque nullis è cælo effusis imbribus arefcente, languebant faseoli, quos in suo seuerat hortu Maria Pedrosa, fæmina Lusitana: ad Ioannem supplex confugit: & suos illi faseolos valdè commendat: is lustrali aqua hortum adspergit, eiq; ac si rationis compos esset, iubet pro imperio, vt Mariam voti sui cõpotem faciat.

Triduo exacto, hortus imperantis dicto, & Mariæ votis abundè respondit: tantamque illius generis leguminum fudit copiam, vt fidem penè excederet.

Excurrebat aliquando ad confessionem ægotantis in rusticana villa mancipij, affecta quamquam tum esset valetudine: optimum quippè ducebat sibi deesse, ne deesset ægotis; peracta confessione, villæ dominus officij sui esse duxit rete pensile, baiulis mancipijs, quo domum reueheretur, illi offerre, qui commodissimus habetur per Brasiliam iter agendi modus. Negavit Ioannes se corpore vtcumque firmo, eo retis genere indigere; multa que in hanc sententiam dixit. Cæterùm importunis demùm precibus cedens se in rete cõposuit. Parum à loco proefferat, cum baiulis minimè sentientibus, à reti auolauit, & ad S.

Pau-

Paulum citissimè præcucurrit; eò cum baiuli post aliquot peruenissent horas, ad Collegij ostium illorum præstolantem aduentum. Ioannem viderunt, modestè subridentem; quasi admissæ piæ fraudis conscius deceptos vellet admonere de subtracto onere, & inani sarcinæ iactatione: baiulis sibi opus non esse: illorum proinde versuram, pro arbitrato, vel admittere, vel reijcere.

Vir quidam religiosus oppidi, quod *Sanctorum* dicitur de atroci patrando facinore secum, nemine conscio agitabat: quòd id flagitij genus ne subolere cuiquam, vel maximè fido debuerat propter atrocitatem. Sed non tulit tacitū Deus, qui Ioanni longè apud S. Paulum habitanti reuelavit: què inde miro quodam modo ablatū in cubiculum religiosi hominis nihil minùs cogitantis coram per spe-

spe-

speciem exhibuit: a quo seuerè reprehensus, destitit à proposito, & ad Deum ritè, ac ex animo cōuersus, veniam ab eo, cum lacrymis impetrauit. Re ex sententia, confecta, Ioannes in suum se opidum, cubiculumque recepit.

Brasilo cuidam in pago Conceptionis (sic vocant) ex pestifero contracto morbo mors imminabat; quàm, & ille expectabat in horas, omnibus iam Sacramentis ritè munitus: propinqui etiam necessaria ad funus parabant. Interim aduenit Almeida, benedictionem moribūdo impertijt; qua recepta, subito conualuit.

Affirmabat Antonius Rodericius, vir antiquæ fidei, & probitatis, sæpè à se visum fuisse Ioannē manus imponere pueris malè valentibus, eosque statim parentibus sanos reddere.

CA-